

ХРИСТО СМИРЕНСКИ НОЩНИ

chitanka.info

Назърта плахо ноц чаровна,
обвита в своя чер воал
като вдовицичка тъжовна,
прикрила жаждата любовна
под привидната печал.

Като край своята изгора
аз крача и назъртам вред,
ужасна чувствавам умора,
но с всички сили пак се боря,
че има двадесет и пет!

Ах, зор е, дявол да го вземе,
като махало да вървиш,
да се разхождаш по туй време
и толкова да ти се дреме,
че прав, кажи-речи го, спиш!

Сънуват морните момчета,
изказва всеки дерта свой:
един любовниците смета,
до него друг пък се премета
и вика громко: „Рота, стой!“

Отляво някой шепне нещо,
четвърти смее се със глас,
разправя пети пък горещо,
че марширувал твърде вешо,
друг реве: „Съвсем не аз!“

Отвред партенките кирливи
ухаят на шкембе-чорба,
навред се водят офанзиви
и газовете задушливи
прибавят своята миризма.

*Госпожице, с очите сини
и млечнобелите страни,
там твоя милост що ли чини?
Дали край вашите градини
скитосва някой друг, нощни?*

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.